

Arrest

nr. 137 854 van 3 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 6 november 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 oktober 2014 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. COPPENOLLE, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 19 december 2012 een asielaanvraag in, waarbij hij verklaarde op 17 december 2012 het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) nam in antwoord op verzoekers asielaanvraag op 30 augustus 2013 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 19 september 2013 de beslissing tot afgifte van een bevel om het

grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd verzoeker bij aangetekende zending van 20 september 2013 ter kennis gebracht.

1.4. Bij arrest nr. 115 549 van 12 december 2013 verwierp de Raad het beroep dat verzoeker instelde tegen de beslissing van de adjunct-commissaris.

1.5. Op 22 oktober 2014 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf en nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 22 oktober 2014 tevens de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"Aan de heer :

[...]

Naam/[...]: [C.]

Voornaam/[...]: [A.L.]

[...]

Nationaliteit/[...]: Senegal

[...]

wordt inreisverbod voor 2 jaar opgelegd.

[...]

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

[...]

De beslissing tot verwijdering van 22/10/2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

[...]

REDEN VAN DE BESLISSING:

artikel 74/11, §1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van TWEE JAAR omdat:

1 ° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 24/09/2013. Bovendien bestaat een risico op onderduiken aangezien hij niet over een officieel adres in België beschikt. Redenen waarom hem een inreisverbod van 2 jaar wordt opgelegd."

Dit is de bestreden beslissing.

1.7. Verzoeker diende op 4 november 2014 een tweede asielaanvraag in.

1.8. Op 27 november 2014 werd verzoeker erkend als vluchteling.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet slechts voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling

of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verzoeker op 27 november 2014 werd erkend als vluchteling en dat tegen deze erkenning geen beroep werd ingesteld. Ingevolge artikel 49, § 1 van de Vreemdelingenwet is verzoeker derhalve van rechtswege tot een verblijf in het Rijk toegelaten. Artikel 76 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet verder het volgende:

“Onder voorbehoud van de indiening van een beroep bedoeld bij artikel 39/56, tweede lid, van de wet, wordt de vreemdeling aan wie de vluchtelingenstatus wordt toegekend, na inzage van het vluchtelingenbewijs dat hem door de bevoegde overheid is afgegeven, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister voor onbepaalde duur.”

De inwilliging van verzoekers tweede asielaanvraag heeft derhalve een verblijfsrechtelijk gevolg en impliceert de opheffing van de hem eerder ter kennis gebrachte bevelen om het grondgebied te verlaten.

Aangezien een inreisverbod, gelet op artikel 74/11, § 1 van de Vreemdelingenwet, noodzakelijkerwijs dient gepaard te gaan met een beslissing tot verwijdering impliceert de opheffing van het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 oktober 2014 waarmee het bestreden inreisverbod gepaard gaat dat ook het inreisverbod zelf werd opgeheven (cf. *mutatis mutandis* RvS 16 december 2014, nr. 229.575).

Er dient daarenboven op te worden gewezen dat artikel 74/11, § 3, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het inreisverbod niet kan ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zodat de toekenning van de vluchtelingenstatus op zich ook reeds impliceert dat een eerder opgelegd inreisverbod van rechtswege als opgeheven dient te worden beschouwd.

Daar de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van 22 oktober 2014 impliciet doch zeker is opgeheven blijkt niet dat een vernietiging van deze beslissing verzoeker nog tot voordeel kan strekken. Verzoekers raadsman weerlegt deze vaststelling niet en toont bijgevolg niet aan dat verzoeker nog enig belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Er dient derhalve te worden besloten dat het beroep gericht tegen de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van 22 oktober 2014 onontvankelijk is bij gebrek aan een aantoonbaar actueel belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend vijftien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK